

202. Človekova svobodna volja. Človekova nepotrpežljivost in Božje potrpljenje

1 Nato je **eden** izmed ljudstva, ki je bil tudi podkovan v *Pismu*, rekel: »Gospod in Mojster, med nami je veliko takih, ki smo slišali Tvoj nauk in videli Tvoja številna znamenja, jih kar najgloblje občudovali in se med seboj tako pogovarjali: 'Če ta človek pri vsej svoji nezaslišani modrosti in pri vsej razvidni, povsem bogupodobni čudežni moči delovanja in prav takšni oblasti, pred katero se mora ukloniti celo toga smrt, ni mesija, potem se resno sprašujemo, ali bi morda pravi mesija, če bi prišel, lahko delal še večje čudeže?! Tega ne verjamemo in tudi ne bomo verjeli. Kajti človek, ki brez kakršnih koli sredstev, temveč le zgolj z besedo ozdravi vse še tako trdovratne bolezni, znova nadomesti celo manjkajoče ude – kakor smo videli v Betlehemu - ,oživlja mrtve, ukazuje vetru in nevihti in je njegova volja vidna na Soncu, Luni in vseh zvezdah - je Bog in ne več človek!'

2 Glej, Gospod in Mojster, tako se pogovarjamo zdaj med seboj, in zato verjamemo, da ti nisi samo eden največjih prerokov, temveč resnično sam Gospod!

3 Sicer imaš telo kakor mi, toda v Tvojem telesu je skrita polnost božanstva in Tvoje besede in dejanja pričajo o njegovi čudoviti navzočnosti v Tebi. V to trdno verjamemo in ne bomo več pustili, da nas zmotno vodijo zli tempeljski divjaki.

4 Imamo pa eno prošnjo, o Gospod! Ne bodi več tako sveto potrpežljiv, zaženi že enkrat Svoje nepoboljšljive sovražnike pod podnožje Svojih nog, in jih kaznuj s šibo, ki so si jo že dolgo zaslužili.«

5 Jaz sem rekel: »Če resnično verujete Vame, tudi ne smete prehitovati Moje modrosti, ki vodi in uravnava vse stvari na svetu, temveč svoje potrpljenje združite z Mojim in si mislite: V tem svetu preskušnje življenjske svobode je bil vzpostavljen red za vse večne čase tako, da lahko tukaj vsak človek dela, kar hoče; kajti samo z najsvobodnejšo voljo si lahko izbojuje resnično, večno življenje svoje duše. Tako kot ima svobodno voljo, ima tudi pravo pamet in svoboden razum, s katerima zmore spoznati in presojati vse dobro in resnično, in ker mu je na voljo tudi obilo moči, lahko tudi povsem po tem ravna.

6 Če pa človek spozna dobro in resnično in kljub temu ravna proti temu, pa sam sebe obsodi in izoblikuje lasten pekel ter je že na tem svetu popoln hudič. In glej, potem je to kazen, ki si jo človek prisodi sam sebi brez Mojega hotenja.

7 Zato naj vas ne skrbita Moja velika potrpežljivost in ljubezen do ljudi, bodisi dobrih ali slabih. Jaz jih samo opomnim, ko zaradi svoje krivde zaidejo na napačne poti; toda s Svojo vsemogočnostjo jih kljub temu ne morem zgrabiti in znova postaviti na pravo življenjsko pot, saj bi to pomenilo, da jim jemljem svobodo njihove volje, to pa bi bilo tako, kot če bi jim vzel življenje duše in duha.

8 Zato naj hodi vsak kakor sam hoče! Za človeka je več kot dovolj, da pozna pot in zanesljive posledice, ki jih mora doseči, pa če so dobre ali slabe. Kajti vsak človek, ko

začne uporabljati svojo pamet in svoj razum, ve, kaj je po razodetjih iz nebes pravično in dobro - ali pa, kaj je nepravično in slabo. Izbira, kako bo ravnal, pa je v celoti prepuščena njegovi svobodni volji.

9 Če to dobro razumete, se ne bi smeli pritoževati nad Mojo potrpežljivostjo; kajti ta mora biti takšna in ne more biti drugače na tej zemlji, ki je vzgojna hiša za nastajajoče resnične Božje otroke.

10 Kjer pa je človek poklican, da postane Bogu podobno bitje in duh, mora njegova neskončno svobodna volja tudi v nasprotno smer imeti neskončno svobodno igrišče, da se izoblikuje v največjega hudiča, ta pa potem po svobodni volji in svoji krivdi postane najnesrečnejši nosilec tega, kar si je s svojo svobodno voljo sam pripravil.

11 Zato ne bom s svojo vsemogočnostjo nikoli nikogar sodil in kaznoval zaradi njegovih slabih dejanj; to bosta storila on sam in nespremenljiva postava Mojega večnega reda, ki je bila razodeta vsakomur na poti luči številnih razodetij že od samega začetka človeškega bivanja na tej zemlji.

12 Če ste zdaj to razumeli, se urite tudi v potrpežljivosti in bodite resnično sočutni ne samo z bolnimi telesi, temveč veliko bolj z bolnimi in slepimi človeškimi dušami; tako boste najlažje in najhitreje dosegli polno podobnost Bogu in postali enaki angelom v nebesih!«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 7